

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2TdoV/13/2014
Identifikačné číslo spisu: 9512100054
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:9512100054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Viliama Dohňanského, JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej, na neverejnom zasadnutí 7. augusta 2015, v trestnej veci obvineného Ing. D. F. pre trestný čin podvodu podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. septembrom 1999 a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T 14/2012, prerokoval dovolanie, ktoré podal generálny prokurátor, proti oslobodzujúcej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 17. januára 2013, sp. zn. BB-3T 14/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie generálneho prokurátora odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 17. januára 2013, sp. zn. BB-3T 14/2012, bol okrem iného podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obvinený Ing. D. F. oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR Bratislava, sp. zn. VII/1 Gv 51/08 - 98 z 24. apríla 2012, pre skutok v bode II, obžalobou kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 248 ods. 1, 4 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 1999 na tom skutkovom základe, že 4. decembra 1998 v Prahe, Česká republika, v budove A. B., a. s., na základe vzájomnej dohody s J. I., samostatne trestne stíhaným pre daný skutok v Českej republike, ako finančný riaditeľ Q., s vedomím, že v septembri popodpisoval za Q. fiktívne zmluvy s J. I., zástupcom SG, že mu 6. novembra 1998 bolo zrušené oprávnenie podpisovať v mene Q. akékoľvek obchodné prípady a že Q. v skutočnosti nemala žiadne peňažné záväzky voči spoločnosti Q. U. ani voči osobe J. I., keďže sa ani nedodalo technologické zariadenie ani sa neuzavrela zmluva o prevode akcií v akciovej spoločnosti Slovnaft, poukázal prevodným príkazom z účtu Q., vedeného pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému mal zriadené dispozičné právo, peňažnú sumu 10.000.000 USD na osobný účet J. I., číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v A. B., a. s., a následne v Prahe, Česko, na zakrytie uvedenej transakcie podpísal s J. I. tzv. dohody o vzájomnom finančnom vysporiadaní záväzkov s dátumom 4. december 1998 medzi Q. a Q. s dátumom 3. december 1998 medzi Q., Q. a U. 21, a. s., v ktorých boli uvedené nereálne pohľadávky, čím spôsobil Q. X. X., š.p., v

súčasnosti Q. X. X., a. s., škodu vo výške 10 miliónov USD (v prepočte kurzom zo 4. decembra 1998 360.680.000 Sk, čo je fixným kurzom 11.972.382,66 Eur), pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú stranu Slovenský plynárenský priemysel, a. s., IČO XXXXXXXXX so sídlom F. Z. XX/T., B. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Najvyšší súd rozsudkom, sp. zn. 2To 4/2013, 19. novembra 2013, v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o vine v odsudzujúcej časti a vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že uznal obvineného Ing. D. F. za vinného z pokusu trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom pred 27. januárom 1999 a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace so zaradením na jeho výkon do I. nápravno výchovnej skupiny a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu v trvaní 7 rokov. Oslobodenie obvineného spod obžaloby pre skutok v bode 2 nadobudlo právoplatnosť.

Špecializovaný trestný súd predložil 7. júla 2014 najvyššiemu súdu dovolanie generálneho prokurátora podané na súde prvého stupňa 14. mája 2014, proti oslobodzujúcej časti rozsudku z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Vo veci konajúce súdy sporne vyhodnotili vykonané dôkazy, resp. ich opomenuli vyhodnotiť a o skutku rozhodli bez toho, aby starostlivo uvážili všetky okolnosti prípadu jednotlivito i v súhrne, čím porušili ods. 12 § 2 Tr. por. Neopodstatnene použili zásadu in dubio pro reo. Na základe jeho hodnotenia ním citovaných skutkových zistení odvodzuje závery, že konanie obvineného nie je beztrestné.

Obhajca obvineného nesúhlasí, s tým že rozhodnutie je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku. V rozpore s § 374 ods. 2 Tr. por. nie je uvedený dôvod v dovolaní. Navrhol dovolanie generálneho prokurátora odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolací súd (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 369 ods. 2 písm. a/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Prokurátor využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.). Dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Tvrdenie obhajcu, že v dovolaní generálneho prokurátora nie je prítomný dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., je nesprávne, o čom svedčí 2. riadok prvého odseku dovolania, kde je dovolací dôvod výslovne uvedený.

Po predbežnom preskúmaní dovolania najvyšší súd dospel k záveru, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c/ Tr. por.), lebo je zrejmé, že nie sú splnené v zmysle podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu je posúdiť, či podanie dovolateľa obsahovo napĺňa niektorý z uplatnených dovolacích dôvodov.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný zásah a prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane jeho dôvodov, sú preto striktno obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho

ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Na podklade tohto dovolacieho dôvodu nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa ods. 12 § 2 Tr. por. ako sa toho prokurátor domáha, pretože to sú otázky upravené normami procesného a nie hmotného práva. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a že bude zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.). Tento dovolací dôvod súvisí s nesprávnou aplikáciou zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, ktorým je dovolací súd viazaný a nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva.

Generálny prokurátor sa domáha zrušenia oslobodzujúcej časti výroku rozsudku, ktorá ostala rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutá, spochybňujúc hodnotenie vykonaných dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. však neumožňuje preskúmať hodnotenie vo veci vykonaných dôkazov, z ktorých súdy nižších stupňov vyvodili určité skutkové zistenia. Dovolacia námietka, ktorá smeruje proti postupu súdu v hodnotení dôkazov, nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V danom prípade je zrejmé, že dôvod dovolania generálneho prokurátora splnený nebol, preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.